

எ^०
கணபதிதுஜீ

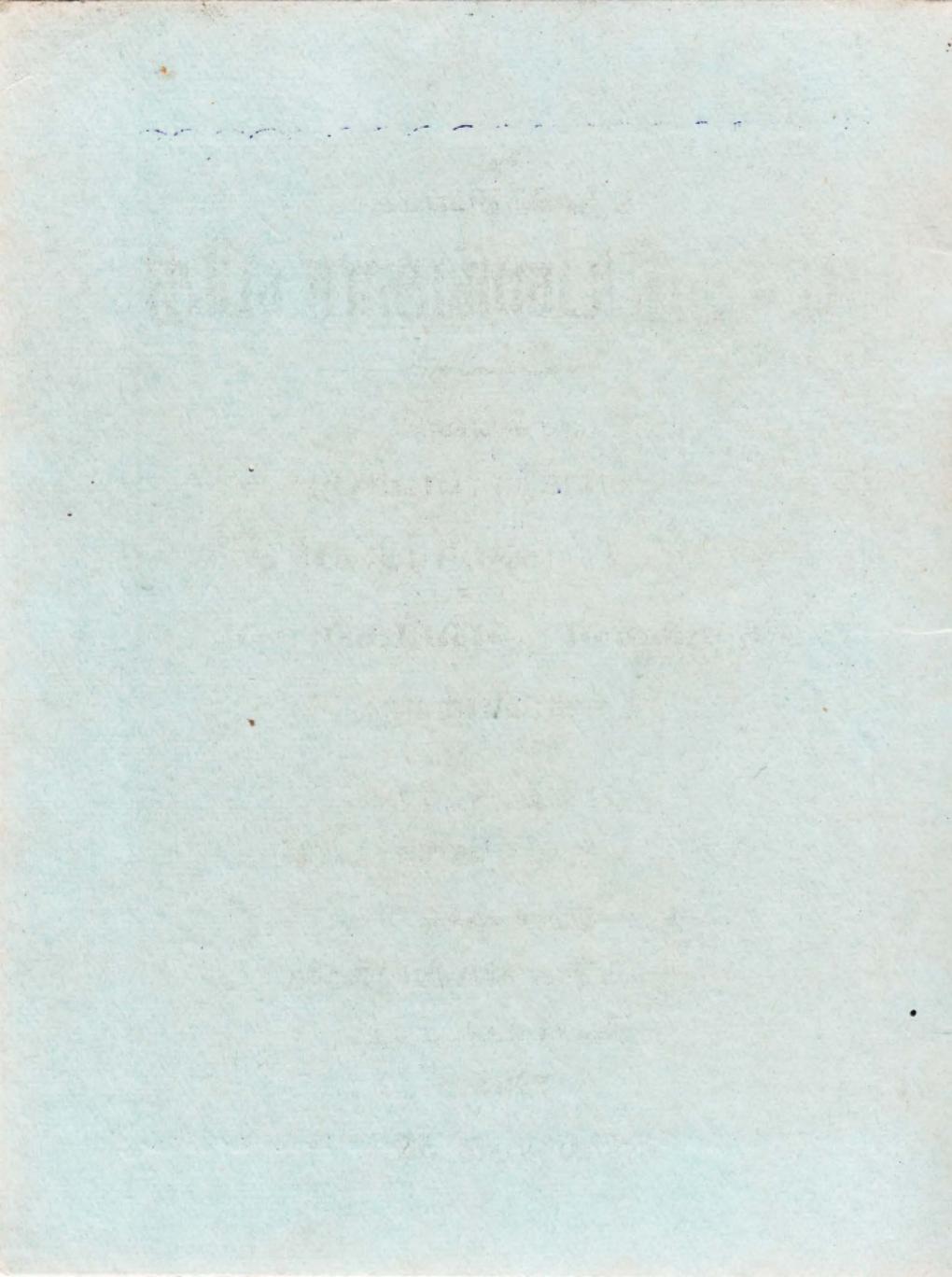
மூர்த்தியலங்கார விதி

ஆக்கியோன்

சிவன் ச. குமாரசுவாமிக்
குருக்கள் அவர்கள்

கிலகஸு ஆடிமீ.

திருச்சிற்றம்பலம்

மூர்த்தியலங்கார விதி

அச்சுவேலி

சிவாகமஞானபானு

சிவஸ்ரீ ச. குமாரசுவாமிக்

குருக்கள் அவர்களால்

ஆக்கப்பெற்றது.

குருக்களின் பொத்திரர்

வை. கனகசபாபதி^{குருக்களால்}

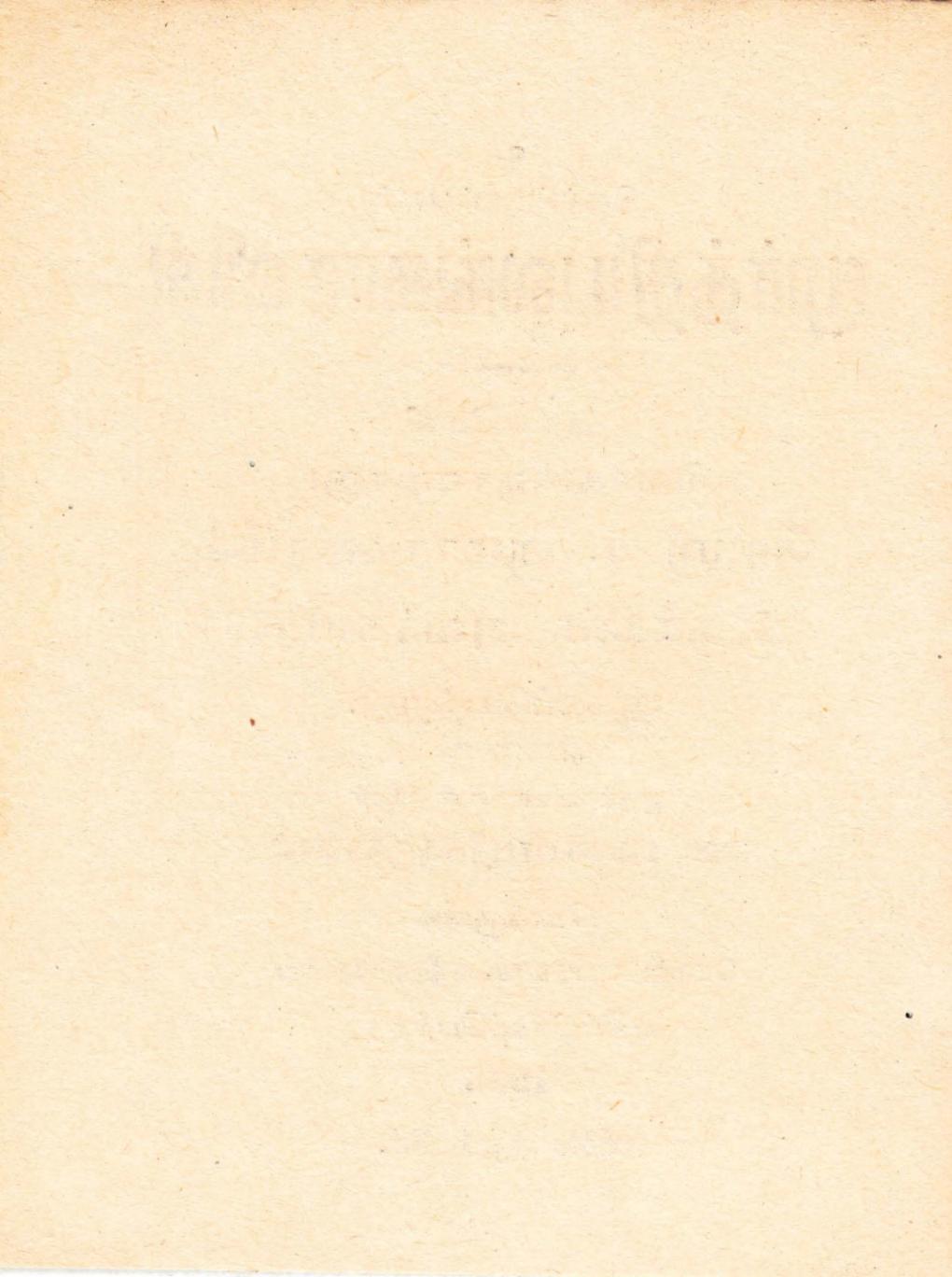
கொக்குவில்

சோதிடப்பிரகாசயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1968.

விலை சதம் 35.

முகவுரை

அச்சுவேலி, ஆதிசைவ குலதிலகராகிய சிவஸீ ச. குமாரசவாமிக்குருக்கள் சிவாகம ஞானபாநு அவர்கள் மூர்த்தி அலங்காரவிதி என்னும் நூல் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்நூல் சைவமக்கள் யாவரும் படித்துப் பயன்பெறு தற்குரிய கருவுலம் என்பது எனது கருத்து. பலநூல்களின் ஆதாரங்கள் காட்டி விளக்கமாக எழுதப்பெற்றிருக்கின்றது. இக்காலத்தில் நுண்ணுணர்வால் ஆராய்ந்து இவ்வளவு சிறப்பாக எழுதுவோர் மிக அரியர். உலகோபகாரமாக தெய்வவழிபாடு அன்பினால் நிகழவேண்டும், உண்மைகளை உணர்ந்து வழிபடவேண்டும் என்னும் பேரார்வம்கொண்டு இந்நூலை ஆக்கித்தந்த இப்பெரியாருக்கு சைவ உலகம் கடப்பாடுடையது.

மனம் போனவாறெல்லாம் பொம்மை
களைப்போல நினைந்து தெய்வத்திருவருவத்தை
அலங்காரஞ் செய்தல் சாஸ்திரவிரோதம்;

(ஈ)

பெருந்தீமைவிளையும். இவற்றை இந்நாலில் கண்டு இன்புறலாம். ஆலயபரிபாலனஞ் செய் வோரும், உபயஞ் செய்வோரும் இந்நாலை வாங்கிப்படித்து எந்த எந்தத் திருவுருவத்தை எந்த முறையில் என்ன என்ன சாதனங்களால் அலங்காரஞ் செய்யவேண்டுமோ அந்த முறையறிந்து செய்தால் செய்பவருக்கும், செய்விப் போருக்கும் பெருநலங்கள் பல உண்டாம். திருவருள் விளக்கம் உண்டாம். நமது சமயம் தழைக்கும், நாட்டுக்கும் பெருநன்மை உண்டாம்.

இங்ஙனம்

புலவர் த. குமாரசுவாமிப்பிளை,
கொக்குவில்,

கணபதிதுணை

மூர்த்திகளை அலங்கரிக்கும் முறை

மூர்த்தியலங்கார விதி

ச. அநாதிமலமுத்தராய், உருவம் குறிசெயல் முதலியன இல்லாதவராய் ஒப்புயரீவின்றி விளங்கும் பரமசிவன் அநாதிமலபெத்தர்களாகிய ஆன்மாக்கள்மேல் வைத்த கருணையினாலே அருவம் அருவுருவம் உருவம் என்னும் திருமேனிகளைக் கொண்டருளினார். அவற்றுள் அருவம் நிஷ்களம் எனவும் அருவுருவம் சகளநிஷ்களம் எனவும் உருவம் சகளம் எனவும் பெயர்பெறும்.

உ. மகேசவரமாகிய உருவத்திருமேனியானது கன்மசாதாக்கியரது அமிசமாகத் தோன்றியதாய், சிருட்டி திதி சங்காரம் என்னும் கிருத்தியங்களையுடையதாய், நாநாளுபத்துடன் கூடியதாய் பல அடையாளங்களையுடையதாய் பல லீலைகளையுடையதாய் அநேக ஆகாரமுள்ளதாய் இருப்பதாம்,

ஈ.. மகேசரமூர்த்தங்கள்: சோமாஸ்கந்தர், கூகாசனர், கல்யாணசுந்தரர், சுந்திரசேகரர் கங்காதரர், இடபாருடர், அர்த்தாரீசரர், கிராதர், வீரபத்திரர், பிஷ்ணுடனர், நிருத்தமூர்த்தி, காமாரி, காலகாலர், கஜாரி, திரிபுராரி, சலந்தரவதர், யோகதசுஷினைமூர்த்தி, வீணதசுஷினைமூர்த்தி, ஹரியர்த்தர், சண்டேசாநுக்திரகர் விஷாபகரனர், சக்கரதானர், விக்திநேசாநுக்திரகர், ஏகபாதர், பைரவர், கூர்மசங்காரர், மத்சியாரி, வராகாரி, இவிங்கோற்பவர் முதலிய பல பேதங்களாயுள்ளன. விநாயக சுப்பிரமண்ய மூர்த்தங்களும் சிவபெருமானது அருள்வடிவங்களையாம். சிவனுக்கும் இம்மூர்த்தங்களுக்கும் பேதமில்லை, என்பது உண்மைநூற்றுண்டு,

ச. இத் திருமேனிகள் போகவடிவம், யோகவடிவம், கோரவடிவம் என முத்திறப்படும் போகமூர்த்தங்கள்: உமாயகேசரர், கல்யாணசுந்தரர் முதலியன. யோகமூர்த்தங்கள்: தசுஷினைமூர்த்தி முதலியன. கோரமூர்த்தங்கள்: காலசங்காரர், கஜாரி முதலியனவாம். சத்தியும் அவ்வாறே உமை துர்க்கை காளி முதலிய பலபேதங்களைப் பொருந்தும். சத்தியெனப்

(ஏ)

படுவது சிவபெருமானின் வேருகாத திருவரு
ளேயாம்,

இ. தேவமூர்த்தங்களுள்ளே நிற்பனவாக
அமைந்துள்ளன சில, இருப்பனவாகப் பொரு
ந்தியுள்ளனவுஞ் சில, நடப்பனவாக விளங்கியுள்
ளனவுஞ் சில, சயனிப்பவைகளாக அமைந்துள்
ளனவுஞ் சிலவாம், இம் மூர்த்தங்கட்குப்
ழசை உற்சவங்கள் எல்லா உபசாரங்களுடனும்
செயற்பான, செய்யுங்கால் மந்திரபேதம்
உண்டேயன்றிக் கிரியாபேதம் இல்லையென
அறிக, பிரதிமா பேதங்களின் இலட்சணங்கள்
காமிகம் காரணம் முதலிய மூலாகமங்களிலும்
அம்சமான் பேதமாகிய காசியபம் முதலிய
உபாகமங்களிலும் பகரப்பட்டுள்ளன.

தேவிகாலோத்தரத்திலே,

“பரமேசுரனுடைய ரூபபேதங்கள் உலக
ரசுஞ்சூர்த்தமாகவே உண்டாயின; அந்த ரூப
பேதங்கள் வழிபடுவோருக்கு வெவ்வேறு பலன்
களைத் தருவனவாக எவரெவர் எந்தெந்த
லீலாரூபங்களை வழிபடுகின்றாரோ, அவரவர்

(୨)

அந்தந்த தரிசனத்தால் அதற்கேற்ற இஷ்ட பலன்களை எய்துவர்' என்று கூறப்பட்டது.

ச. பரமகருணைதியாகிய சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள் செய்யும் வழிபாட்டைக்கொண்டிருஞ்வதற்கு ஆதாரமாகக்கொண்டு நிற்கும் மூர்த்திகளைப் பூஜாகாலங்களிலும் உற்சவகாலங்களிலும் பட்டுவஸ்திரங்களாலும், புஷ்பங்களாலும், மாலைகளாலும், ஆபரணங்களாலும் அலங்காரங்செய்தல், அவ்விறைவனருக்குச் சமர்ப்பிக்கும் உபசாரவகைகளுள் அடக்கிக்காரணம் சுப்பிரபேதம் முதலிய ஆகமங்கள் கூறுகின்றன,

சிவபெருமானுக்குச் செய்யும் உபசாரங்கள் அங்கம் உபாங்கம் பிரத்தியங்கம் என்று மூன்று வகைப்படும். அபிஷேகம், நெவேத்தியம், ஹோமம், நித்தியோற்சவம், தூபதீபாதிகள் அங்கமெனச் சொல்லப்படும், வஸ்திரம் ஆபரணதிகளால் அலங்கரித்தல், சந்தனம் மாலை முதலியவற்றால் அலங்கரித்தல் உபாங்கம் என்றறியத்தக்கது. சாமரம் குடை கண்ணடி முதலிய பிற உபசாரங்கள் பிரத்தியங்கம் எனப்படும்,

(கூ)

க்ரதூவாழுங்கு பூதூர்ணம்
 திலியம் செதி கீதிட்டத்து |
 மோநம் செனவ நிவெழுங்கு
 மோநம் நிதெழுா தவம் தத்தி |
 யஞ்சிவதீவாழிகம் வைகு
 இதூதூாஹுதெவாசெயெபி
 வதூதோஹாணாகுங்கு
 மநயதோஹாகுங்குத்து |
 உவாழிதி விஜெஜுயம்
 அாசிராஷ்மத் தூபெட்டன |
 செஷ்டாண்டு தந்தாவாராணி
 பூதூர்ணதி கீதிட்டத்து |

என்று அம்சமானுகமத்திற் சொல்லப்பட்டது.

எ. பிரதிமைகளை அலங்கரிப்பதற்கு வென்னிறமுடைய வெள்ளெருக்கு, கொக்கிறகுமந்தாரை, பிச்சி, நந்தியாவர்த்தம், மல்லிகை, முல்லை முதலிய சாத்துவிக புஷ்பங்களும், செந்திறமுடைய செந்தாமரை, செங்கழுநீர், செவ்வலரி முதலிய இராசத் புஷ்பங்களும், பொன்

நிறமுடைய சண்பகம் கோங்கு முதலிய
ராசத சாத்விக புஷ்பங்களும், வில்வம் அறுகு
துளசி மருக்கொழுந்து மாசிப்பச்சை திருநீற்
றுப்பச்சை முதலிய பத்திரங்களும், நீலோற்
பலமும் உரியனவாம், இதற்குப் பிரமாணம்
சுப்பிரபேதத்தும், சிவதர்மத்தும் காண்க.

அ. ஏகவர்ணப் பூக்களாலும் பலவர்ணப்
பூக்களாலும் புஷ்பபத்திரங்களாலும் கட்டப்
பட்ட இன்டை தொடை கண்ணி பந்து முத
லிய பலபேதமான மாலைகளும், மகுடம் குண்ட
லம் கங்கணம் ஆரம் முதலிய ஆபரணங்களும்
தரிப்பதற்குத் தக்கனவாம். சாத்துவதற்கு உத்
தமமாயுள்ளது பட்டுவஸ்திரமேயாம். பருத்
திருால் வஸ்திரமாயின் சுத்தஞ்செய்து கிரகிக்
கத்தக்கதாம். அசுத்தவஸ்திரமும், பழையன
வும் கிழிந்தனவுமாகிய ஆடைகளும் விலக்கத்
தக்கனவாம். இப்படி அம்சமானகமத்திலும்
சிவதர்மத்திலும் சொல்லப்பட்டது,

தெவயொருநிவாஸனி

வொமாநால்பிச்சனாநிய |

வொமொருநாதிநி ஓருநாநி

வொவாணாநாய்யாரயெச |

(கக)

என்று வீராகமம் விதிக்கின்றது; இவ்வாகமங்களின் கருத்தையுட்கொண்டு, திருத்தொண்டர் புராணத்தில்,

‘கோட்டுமலருந் நிலாமலருங் குளிர்நீர்மலரும் கோழுங்கொடியின், தோட்டுமலரு மாமலருஞ் சுருதிமலருந் திருவாயிற், காட்டுமூறுவல் நிலவரைக் கனகவரையிற் பன்னக்நாண், பூட்டுமொருவர் திருமுடிமேற் புனையலாகுமலர் தெரிந்து’’

எனவும்,

“கொண்டுவந்து தனியிடத்தி னிருந்து கோக்குஞ் கோவைகளும், இன்டைச் சுருக்குந்தாமழுடனினைக்கும் வாசமாலைகளும், தண்டிற்கட்டுங் சண்ணிகளுந் தாளிற்பினைக்கும் பினையல்களு, நுண்டாதிறைக்குந் தொடையல்களுஞ் சமைத்துநுடங்கு நூண்மார்பர்.”

எனவும்,

கந்தபுராணத்தில்,

நொதுயல் பெற்றிடு நண்டுகில் சூழ்த்தனர் முதியசந்த முதல மட்டித் தனர் கதிருநன் பொற்க லன்வகை சாத்தினர் ய துயவர்த் தொகை மாலிங்க சூட்டினர் ”

(கூ)

எனவும், பிறவும் வரும் அருமைத்திருவாக்குக்களுங் காண்க.

கூ. மூர்த்திகளைத் தீண்டி அலங்கரிக்கும் சிவபுண்ணிய கைங்கரியம் புரிவோர், அந்தந்த மூர்த்திகளுக்குரிய வஸ்திரம் புஷ்பம் மாலை ஆபரணம் முதலியவற்றுல் அலங்கரிக்கக்கடவர், விலக்கப்பட்ட மாலைகளாலும் அசத்த வஸ்திரங்களாலும் போலிக்கை கால்களாலும் தகாத பிற போலிப்பொருள்களாலும் விபரீத மாய் வனப்புச்செய்வது விபரீத பலனையே தரும்.

கூ. மூர்த்திகள் இருத்தல் நிற்றல் சயனித் தல் முதலாக எவ்வாறு அமைந்துள்ளனவோ அந்த ஆகிருதியாகவே அலங்கரித்தல் முறையாம். சாந்தமூர்த்திகளை உக்கிரவடிவாக ஒப்பனைசெய்வதும் அதுபோன்ற பிறவும் நரகபதனத்துக்கே வழிவகுத்த வாரும். சாஸ்திரவிதிப்படி உண்டாக்கப்பட்ட மூர்த்திகளைப் பிரமாணங்க தவறடையும்படி தங்கை வன்மையும் மனமுஞ் சென்றவாறு அலங்கரிப்பது கொடிய அபசாரச் செயலைபாரும் இப்பினமான துராசாரத்தைக் கைக்கொள்ளுபதால் நோய்வித

(கஷ)

தல் வளங்குன்றுதல் முதலிய கெடுதிகள் நாட்டுக்கு உளவாம் என்று சிவவித்தைகள் விரிவாகச் செப்புகின்றன,

கக. தெய்வத்திருமேனிகளில் கபடமான அலங்காரங்கெய்தலும், போலிஆபரணங்கள் தரித்தலும்; அயோக்கியமான மற்றெப்பொருட்களைச் சாத்துதலும் கூடாதென்பதற்குப் பிரமாணம்; வீரதந்திரத்தில்,

கூத்துக்காலம் கூத்தாழ்நி
ஏழ்வணாநி தடையேவஹ |
கையாகாழ்நி வைவாணி
கெவ கெவே நயைஜபெக |

என வருதலால் உனரப்படும்.

க. அநேகர் உற்சவகாலங்களில் பெரும் பொருள் செலவுசெய்து நூல்களிற் கண்டிக்கப்பட்ட விபரீத அலங்காரங்களை மூர்த்திகட்குச் செய்வித்தும் செய்தும் வருகின்றார்கள், அவர்களுக்குப் பக்கப்பலமாகப் பிரசாரங்கெய்வோரும் உளர். ஆகம வரம்பு கடந்துசெய்வதும் பேசுவதுமாகிய செயல்கள் சிவப்பிரீதியாக

(கச)

மாட்டாவாம்: மூர்த்திகளை விதிதவருது அவங் கரித்து வழிபடுவதே சிவபுண்ணியச்செயலாகும்.

கா. மரம் தருப்பைக்கட்டை லோகம் வஸ் திரங்கள் முதலியவற்றால் உண்டுபன்னப்பட்ட பாதங்களையும் கரங்களையும் தேவத்திருமேனி யிற் சாத்தி அலங்கரித்தல் குற்றமாம். அத னால் அரசனுக்கும் பிரபுக்களுக்கும் பிரசைகளுக்கும் குட்டம் முதலிய நோய்கள் சம்பவிக்கும்; அத்தோஷ் சாந்திப்பொருட்டுச் சம்புரோ கஷணம் செய்யவேண்டும்;

ஓாராக்கிரை ஶாஸ்ரை கோரை ஹஸ்ரா
வாக்ஷாஸாநிகலிதெ !

குப்தி ஓயல் குதாக்கிநி
கீவுக்கீரை ஹநமொஜமைசை !

நாயுவு குபுலகுணை ஹ

காப்பூக்குவங்குலவிசுதி !

தக்காஷ்வாக்காய

ஶாஞ்சி ஹங்கூபாக்கணம் காரா !

எனப் பீமசங்கிதையிற் கூறப்பட்டது;

(கடு)

ச. அயோக்கியமான முறைகளில் பல ஏதுக்களைக்கொண்டு கயிற்றினற் பிம்பத்தைக் கட்டி அலங்கரித்தல் குற்றமாம். தரிசித்தோர் அற்பாயுளைப் பொருந்துவர், அரசனுக்குப் பிற அரசர்களாற்பயமும் குட்டம் முதலிய ரோகங் களும் உண்டாம். ஐம்பது கலச ஸ்தபஞ்சேகம் செய்வதாலும் அகோரமந்திரம் ஆயிரத்தெட்டுச் செபித்தலாலும் அத்தோஷம் சாந்தியாம்:

கூத்திளாடு கூட்டாதிரு

யோஹாநிவிவிபாநிவி

நாநாவிபாநி வேத தடுநி

கூத்தாதிரு தாவைசுவைசு |

ஒஸ்தந்து நாநாந்தா

ஸ்ரீ வேதாயாக்ஷபம் ஹவைசு |

பாராஷ்டி லயம் ராஜ்ஞா

கூத்துவேதாதி லவிஷுதி |

ததுஶாந்தி பூகாவீந்த

பாந்தாஶசு வூவுநாம் காநா

ஷவொலொனை வூஹாந்தா

ஐவேதாதூவூ ராந்திய |

என அம்சமான் ஆகமத்திற் சொல்லப்பட்டது;

(கச)

இவற்றுல் போலிக்கரங்களையும் கால்களையும் பேரங்களில் சாத்துவதும் கட்டுவதும் தொழுமாமென்பது நிச்சயிக்கப்படும்.

கடி. மூர்த்திகளை வேறுபடுத்தாமல் விதிக்கிரமமாக அலங்கரித்தல்வேண்டும், ஒரு மூர்த்தியைப் பிறிதொருமூர்த்தியாக அலங்கரித்தல் குற்றமாம், அதனால் அரசனுக்குச் சலனமும். சத்துருபயமும் உண்டாம், அத் தோഴுநீக்கத்தின்பொருட்டு இருபத்தைந்து (பஞ்சவிம்சதி) கலச ஸ்நபன பூசைசெய்து சவாமிக்கு அபிஷேகம் செய்தல்வேண்டும்,

இதற்குப் பிரமாணம் தேவிகாலோத்தரத்தில்:

வூஷிரைகூநு ரீஞா வு

காரயேஷி வர்தகூ

நூபவஸுஷுவநந் பரீ யெ

பெரா கே ஸது-ஷயம் ஹவெசி,

தோழி நிஹ-ஸாணாய-ஸாய

வூபதந் வ ஹவிங்ஸதி:

எனக் கண்டுகொள்கூ:

(கன்)

கன். ஒரு மூத்தினயப் பிறிதொரு மூந்தீயாக அலங்கரித்தல் செய்தவரும், செய்வித்தவருங்கேட்டைவர். சிவதேகத்தில் விட்டுள்ளுவினுடைய உருவம் அலங்கரிக்கப்படின் அத்தேசத்துச் சுபக்ருமங்களுக்குக் கேடு உண்டாம்; யகாபாரியுண்டாம். அதற்குப் பரிகாரமாக பஞ்சவிச்சதிகலசஸ்னபனுபிஷேஷ்கன் செய்தல் வேண்டும், இதற்குப் பிரயாணம் வீராக்மத்தில்

வை வூல்லா வைலோய்க்குத்
வ வ

வை வூல்லா வியிக்குக்குத்
வ வ

வைரா-பைவைநாய்லாவ
வை

கத-க்கு வெலாக்கு விடங்குதி ।

விஷ்டரா ஸர்வா-கிவங்கு

சரிவதெலோபுக்கலி தடு ।

ராவேஷ்டர் ஈஶாநத் கூடுரூணம்

இஹாஸோர்புவதாதெ ।

தத்தக்காரே விஶௌதினை

தத்த தோஷநிவாரணை ॥

தோஷாணாம் ஶாதாத்தாய

ஶாதாயாதம் வைப்பங்காரம் ।

என வருவது கண்டுகொள்க:

(க.அ)

என. ஸ்திரமான பேரங்களில் விகற்பமான அலங்காரஞ் செய்யப்படின், பிரபுக்களும் அரசர்களும் தருமகர்த்தாக்களும் அங்கறீனர்கள் ஆவார்கள். அக்காலத்தில் மூர்த்திக்குச் சோடச (பதினாறு) கலசஸ்நபானுப்ஷைகம்பண்ணி மூலமந் திரம் நூறுருக்செபிக்கின் அத்தோடும் நிவிரத் தியாகும். டரிவாராலயங்களில் ஸ்தாபிக்கப் பட்டுள்ள மூத்தீகளையும் எழுந்தருளச்செய்யும் மற்றைய பேரங்களையும் ரூபங்களைமாற்றி விபரீதமாக அலங்கரிப்பின் விபரீத பலனுண்டாம்,

வீராராட்டிவைஷா வைபாஷா

குவெநாதிவிகாந்தை |

பூலாஸுபொகுதுநீணாம்

தீஞ்வநாஸூராம ஹீஞ்காம் |

ததாகைய விஶைவைஷன

ஷோஸம் வைநா லவைக்கை |

இஞ்செலுக்கெநவஶதம் ஜூரா

தகெஷாஷிஶநம் காரா |

எனவரும் பீமசங்கிதையும்,

(ககு)

பாரிவாராணி வெள்ளாநி
 சந்துபொராணிவெவட்டது
 ராமுவாணி விவரீதாநி
 மூராநிவிவரீதகீ

எனவரும் வீராகமழும்
 இவற்றுக்குப் பிரமாணமாம்.

ச. நிருத்த மூர்த்தியில் கல்யாணசுந்
 தரரையும் கல்யாணசுந்தர ரூபத்தில் நிருத்த
 மூர்த்தியையும் விகற்பமாக அலங்கரிப்பினும்,
 சத்திசகிதமான வடிவங்களைச் சத்தியின்றி
 வளப்புச் செய்யினும் தோழமுன்டாம். அக்
 குற்ற நீசுகத்தின்பொருட்டு முதலில் சாந்தி
 பண்ணிமற்றையகருமங்களைப் பின்னர்ச் செய்ய
 வேண்டும். இதற்குப் பிரமாணம் காமிகாகமம்,

நூதா-டுபெதா-கடுரூட்டாணம்
 காலூாணை நூதா-டுபெகடு
 விகலூததூயா-டுபெ
 தகூ-டுபெ ஶத்தி ஹீதகடு
 தவூக்ராணி வாராகூதா
 வெவட்கடு-ாணி காரயெசு,

எனவரும்.

சக. சத்திருபங்களைச் சிவாகிருதியாகவும் சிவரூபங்களைச் சக்தியாகிருதியாகவும் கற்பனை செய்யும் விபரீதத்தால் அரசனுக்கு அபஜயமுண்டாம்; அக்குற்றநீக்கத்தின்பொருட்டு மூலமந்திரம் ஆயிரமும் சங்கிதாமந்திராகுதியும் பதினாறு கலசஸ்நபஞ்சேஷ்கமும் செயற்பாலன.

ஸ்ரீவாங் ஶாத்தூரா கூட்டுத்திசோவு

ஶாத்தீஂ ஸ்ரீவாகூத்தி தயா।

கலைத்தவிபரீதெத்த ஏ

நூவூவூட்ஜியல்லவெசு |

ஓராஷாணாம் ஶாக்ஷீயெதவூ

நூட்டுக்குமெதெவ வெஹவூக்டு |

வெஹிதாவூ திரீவாங் வூக்கூசு

வேஷாஸர ஹூவூநா காரா |

எனக் காமிகாகமம் செப்புவது
இதற்குப் பிரமாணமாம்.

இவற்றால் எந்த ஒருமூர்த்தியிலேனும்,
அதற்கு வேறான லீலாரூபத்தை விபரீதமாகச்
செய்யின் தோஷமாகுமென்று வலியுறுத்தப்
பட்டது,

(ஒக)

உ. நிற்பனவாக அமைந்த திருவடிவங்களை
நிற்பனவாகவும், இருக்கும் மூர்த்திகளை இருக்
கும் ரூபமாகவும், நிருத்த மூர்த்தியை நிருத்த
ரூபமாகவும், சயனமூர்த்தியைச் சயஞகிருதி
யாகவுமே அலங்கரித்தல் வேண்டும், மூர்த்தி
களின் சொருபம் எங்ஙனமோ, அங்ஙனமே
அலங்கரிக்கத்தக்கது திருவடிவங்களை உள்ள
வாரே அலங்கரிப்பின் அரசனுக்குச் செயமும்
சனங்களுக்குச் சௌக்கியமும் உண்டாகும்.
சயனம் திருமாலுக்கே உசிதமென்றறிக.

விதெதா-விதா-ஏவதோ

நூதெதா-தா-நூதா-ஏவக்டு।

குவெநதாவநா-ஏ-ஏவா

ஸயநெ ஸயநாக்குதிடு।

தது நூ-குதிடு வா-ஏவதோ

தது நூ-ஏவலையாக்குதிடு।

நவநூஜயலோவோதி

ஜநாநா-வாவு-ஹதக்டு।

எனக் காமிகாகமத்திற் சொல்லப்பட்டது:

இதனால் நிற்கும் மூர்த்திகளை இருக்கும் ஆகிருதியாகவேனும், வேறுவிதமாகவேனும் (பொய்க்கால்கைகள் வைத்துக்கட்டி) மாற்றி அலங்கரிப்பதும் இதுபோன்றனவும் ஆகமவிரோதம் என்பது நிச்சயிக்கப்பட்டது.

உக் கிரமூர்த்தியில் சாந்தரூபத்தையும், சாந்தமூர்த்தியில் உக்கிரமூபத்தையும் விபரீதமாகக் கற்பனைபண்ணப்பட்டிருப்பின் அவற்றை அடியவர்கள் தரிசித்தல் ஆகாது. தரிசிப்பாராயின் பூர்வபுண்ணியப் பயன்கள் அழிவெய்தும் என்று ரெளரவாகமம் கூறும்.

ஸள்ளெழுவூகுதி டி. ஏ. ஆலூபங்

வெள்ளெழுவூகுதி டி. தயா |

கல்லெதவிவார்த்ததா

ஒசாந்தநம் பாரிவஜாலைக்கி |

கயவாஒசாந்தநம் குக்குா

ஹஞ்சிவாணும் வாராதநடு |

இதனால் யோகவடிவங்களைப் போக கோர ஆகிருதியாகவும், போகவடிவங்களை யோக கோர ஆகிருதியாகவும் அலங்காரம்பண்ணுதல் குற்றமாமென்பது காட்டப்பட்டது.

(உடன்)

ஓ. உரிய வஸ்திரங்கள், யோக்கியமான
புஷ்பமாலைகள், உத்தமமாகிய ஆபரணங்கள்
ஆகிய இவைகளால் மூர்த்திகளை அலங்கரித்து
வழிபடுவோர் இம்மையில் இஷ்டபோகங்களை
அனுபவவித்து மறுமையிற் சிவலோகமடைவார்
கள். இதற்குப் பிரமாணம்:-

சுப்பிரபேதாகமம்

பலவகை மலர்களால் அலங்காரஞ்செய்
வோர் பலவகைப் போகங்களையும் எய்துவர்.
வஸ்திரங்களையும் ஆபரணங்களையும் மகாதேவ
ருக்குச் சமர்ப்பிப்பவர் பேரரச பதவியை
அடைவர்.

திருநாவுக்கரசுநாயனுர்
குறுந்தோகை

விண்ட மாமலர் கொண்டு விரைந்துநீர்
அண்ட நாயகன்றன் னடிகுழி மின்கள்
பண்டு நீர்செய்த பாவம் பறைந்திடும்
வண்டு சேர்பொழில் வான்மி யூரீசனே.

பண்-காந்தாரம்

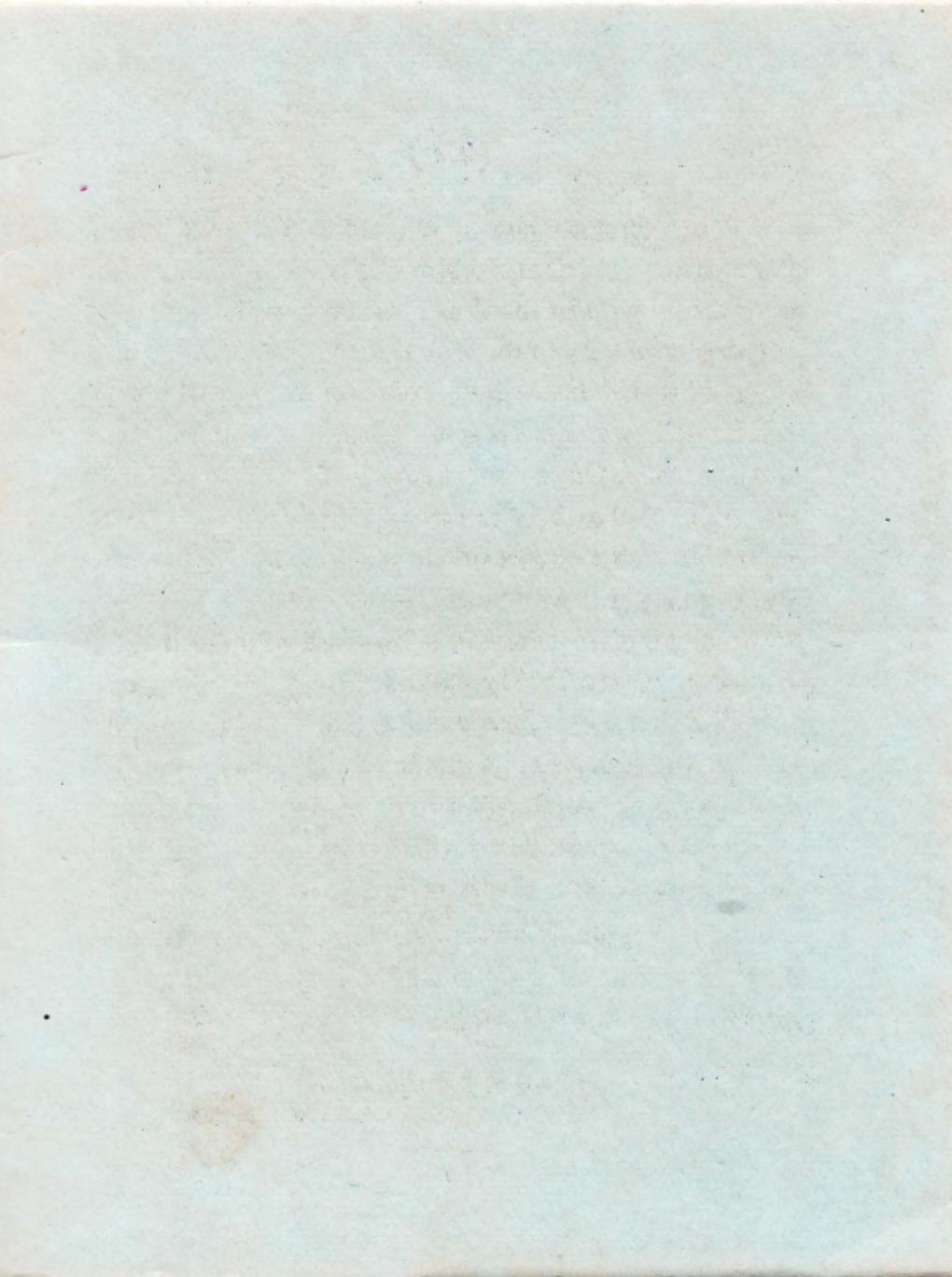
அண்டமா யாதியா யருமறையோ டைம்
ழுதப், பிண்டமா யுலகுக்கோர் மெய்ப்பொரு
ளாம் பிஞ்ஞகளைத், தொண்டர்தா மலர்தூவிச்
சொன்மாலை புனைகின்ற, இன்டைசேர் சடை
யானை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

(உச)

உ. இதுகாறுங் கூறியவாற்றுல் மகேசவர வடிவங்கள் பலபேதங்களாயுள்ளன என்பதும், விநாயக சுப்பிரமணிய வடிவங்கள் சிவன்து அருள்வடிவங்களாம் என்பதும், சிவனின் வேரூ காத திருவருளே சத்தி என்பதும், மூர்த்திகளை விதிப்படி அலங்கரித்தல் வேண்டுமென்பதும், அசுத்த வஸ்திரம் சாத்துவதும், போலிமாலை கள் சூட்டுவதும், போலி ஆபரணங்கள் புனைவதும், போலிக்கரங்கள் பாதங்கள் வைத்துக்கட்டுவதும் குற்றமாமென்பதும், நிற்கும் மூர்த்தி களை இருந்தபாவனையாக அலங்கரிப்பது ம் இது போன்ற பிறவும் தோஷமாமென்பதும், அங்குஞ்செய்யிற் பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும் என்பதும், மூர்த்திகளை உரிய முறையாலே அலங்கரித்து வழிபடுவோர் இம்மை மறுமைப் பயன்களை அடைவார்கள் என்பதும் நூற்பிரமாணங்களுடன் விளக்கப்பட்டன.

உ. ஆலயங்களில் கிரமமற்ற செயல்களை அகற்றி சுற்கருமங்களைக் கைக்கொண்டு ஒழுகுவது, உத்தமோத்தமமாகும்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

—

சிவஸீ ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள்
அவர்களால் ஆக்கிய
புத்தகப் பிரகடனம்.

← →

சம்ஸ்கிருதம்	ஞ. சதம்
சிவாகமசேகரம்பிரதிஷ்டாவிதி (1-ம்பாக)	5—00
சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டாவிதி (2-ம் பாகம்)	10—00
பிரணயகலஹ வர்ணனம் ...	—25
பிராசாதசட்சலோகி தமிழரை (சங்கரபண்டிதர்)	—25
குப்பிரமணிய பிரதிஷ்டாவதி ...	3—50
அக்கினிகார்யம் (தமிழரை) (திருக்கேதீஸ்வரக் குருதுல வெளியீடு)	2—00
வைதிக சந்தியாவந்தனம் ...	1—50
சைவசிராத்தவிதி	... 4—00
வைரவப் பிரதிஷ்டாவிதி ...	4—00

கிடைக்குமிடம்:

து. வை. கணக்சபாபதிக்குருக்கள் அச்சுவேலி.

இ. ராம. நாகநாதக்குருக்கள், கண்டனார்,
இராமநாதபுரம் (தென் இந்தியா.)